

PAŁANIE (5) *sb n*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne; teksty nie oznaczają é oraz -é (Cn e pochylone).

sg N pālani(e) (3). ◊ G pālaniā (1). ◊ A pālani(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) w. pałac.

1. [*Palenie się*]:

Wyrażenie: peryfr. »ogień pałania« = piekło: z tego światá schodzą/ Przed strážliwego Boftwá Máieftat przychodzą: Gdzie stawfzy ofądzony z wyroku wiecznego/ Poydzie w Niebo lub w ogień pałania strážne⁸⁰ KołakWiek C2v.]

2. *Upał, gorąco; flagrantia Mącz, Cn; fervor Mącz; aestus, aestuatio Cn (3) : Flagrantia, Gorącość/ Pałanie. Mącz 129b.*

Wyrażenie: »pałanie słoneczne« (2): Inhabitabilis regio, propter adustionem solis nimiam, W tey kráyinie ludzie nie mogą miefzkác dla wielkiego pałania słonecznego. Mącz 151c, 121a.

3. *Silne uczucie; przeni; ardor Mącz (2) : Concupiscentia, Pożądanie. Ut, concupiscentia carnalis, Pałanie álbo Zapáliftość/ á ogień ciełfny. Mącz 72d.*

pałanie czego (1): Omnium cupiditatum ardore restincto, Ządufiwfzy pałanie wfzech żądliwości. Mącz 416b. Cf Wyrażenia.

[Wyrażenia: »pałanie gniewu«: niecierpliwość/ nieporządne pałanie miłości y gniewu/ sąć ifćie fami wfobie grzechami wielkimi UstKościel 48v.

»pałanie miłości«: UstKościel 48v cf »pałanie gniewu«.]

Cf PAŁAĆ